

Úterý po 3. neděli adventní

Sof 3,1–2.9–13:

- ¹ Běda městu, které hubí, vzpurnému a potřísněnému!
² Poslouchat nechce, napomenutí nepřijímá, nedoufá v Hospodina, nepřibližuje se k svému Bohu.
⁹ Tehdy očistím rty každého lidu a všichni budou vzývat Hospodinovo jméno a sloužit mu společnou paží.
¹⁰ Z druhé strany kúšských řek moji vyznavači, má rozptýlená dcera, přinesou mi obětní můj dar.
¹¹ V onen den se už nemusíš stydět za žádné své skutky, jimiž ses proti mně vzepřelo. Tehdy z tvého středu odstraním tvé pyšné rozjařence a nepřipustím, aby ses opět začalo povyšovat na mé svaté hoře.
¹² Uprostřed tebe zanechám utištěný a nuzný lid, který se uteče k Hospodinovu jménu.
¹³ Pozůstatek Izraele se již nebude dopouštět bezpráví a mluvit lživě, v jejich ústech se nenajde jazyk lstivý. Budou se pást a odpočívát a nikdo je nevyplaší.

Mt 21,28–32:

- ²⁸ „Co myslíte? Jeden člověk měl dva syny. Přišel a řekl prvnímu: ‚Synu, jdi dnes pracovat na vinici!‘
²⁹ On odpověděl: ‚Nechce se mi.‘ Ale potom toho litoval a šel.
³⁰ Otec přišel k druhému a řekl mu totéž. Ten odpověděl: ‚Ano, pane.‘ Ale nešel.
³¹ Kdo z těch dvou splnil vůli svého otce?‘ Odpověděli: ‚Ten první!‘ Ježíš jim řekl: ‚Amen, pravím vám, že celníci a nevěstky předcházejí vás do Božího království.
³² Přišel k vám Jan po cestě spravedlnosti, a vy jste mu neuvěřili. Ale celníci a nevěstky mu uvěřili. Vy jste to viděli, ale ani potom jste toho nelitovali a neuvěřili mu.

„Mně se nechce, ale potom toho litoval, a přece šel. (...) Vy jste to viděli, a přece ani potom jste se nezměnili a neuvěřili jste mu.“

Přinášíš-li svůj dar

Stalo se v Čechách ještě v době totality. Snoubenci chtěli utajenou svatbu v kostele, protože se báli potíží v zaměstnání. Kněz se jim ve své dobrotě snažil vyjít vstříc a nabídl jim obřad v jiném kostele, kam dojížděl. Neřekl o tom ani místní kostelnici. Ale snoubencům se to nakonec rozleželo v hlavě a na svatbu přijel celý autobus s příbuznými a hosty. Paní kostelnice se to dozvěděla až poslední chvíli a náramně ji to rozzlobilo. V neděli čekala na pana faráře v sakristii, odezdala mu klíče od kostela a prohlásila: „Když jste mi toto udělal, vzdávám se služby!“ A nepomohlo ani vysvětlování, ani prosby. Začala mše svatá. Před přinášením darů pan farář řekl: „V Písmu svatém čteme: Přinášíš-li k oltáři svůj dar a vzpomeneš si, že tvůj bratra má něco proti tobě, smíř se nejprve se svým bratrem a teprve potom přines svůj dar. Já jsem se provinil tady proti paní kostelnici, a jestli mi to neodpustí, tak mše svatá nemůže pokračovat.“ Všichni čekali, co bude dál. Po chvíli se do ticha ozvala paní kostelnice: „Tak já vám to tedy odpouštím.“ Po mši přišla za knězem paní z Prahy, která byla ve vesnici na návštěvě, a povídá: „Otče, to jste se tedy shodil.“ On se na ni udiveně podíval: „Myslíte? To mě ale vůbec nemrzí, protože si myslím, že Pán Ježíš z toho má radost.“

Jiří Mikulášek – Někdo tě má rád, Biskupství brněnské 2015

Není problém udělat chybu, ale je problém v chybě setrvávat. Pane, daruj nám prosím umění litovat v pravý čas.

